DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

10 października Nr. 28 Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 45 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

T R E Ś Ć:

425.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 września 1932 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.IX.1932 r. Nr. 81, poz. 716).

426.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od cukru.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 24.IX.1932 r. Nr. 79, poz. 703).

427.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 września 1932 r.

o ustaleniu kosztów własnych, opłaty monopolowej oraz cen sprzedażnych spirytusu na cele konsumcyjne i wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 24.IX.1932 r. Nr. 79, poz. 704).

428.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu opłaty monopolowej oraz ceny sprzedażnej spirytusu do wyrobu galenowych środków leczniczych i specyfików farmaceutycznych, dla aptek, szpitali, na cele laboratoryjne, do celów dezynfekcyjnych i do wyrobu alkoholu absolutnego.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 24.IX.1932 r. Nr. 79, poz. 705).

429.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 września 1932 r.

o warunkach zwalniania od podatku cukru, przeznaczonego do produkcji przemysłowej środków spożywczych, podlegających z mocy innych przepisów prawnych podatkom spożywczym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 28.IX.1932 r. Nr. 80, poz. 708).

430.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie uregulowania ceny cukru.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 28.IX.1932 r. Nr. 80, poz. 709).

431.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 września 1932 r.

o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 28.IX.1932 r. Nr. 80, poz. 710).

432.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w sprawie umarzania pożyczek na odbudowę.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.IX. 1932 r. Nr. 82, poz. 718).

433.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 kwietnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.IX. 1932 r. Nr. 82, poz. 719).

434.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1932 r.

w sprawie obniżenia stawek podatku spożywczego od win musujących.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.IX. 1932 r. Nr. 82, poz. 720).

435.

OŚWIADCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 września 1932 r.

o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowem.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 28.IX.1932 r. Nr. 80, poz. 711).

436.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 września 1932 r.

w sprawie zaszeregowania kas urzędów skarbowych w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Łodzi do jednego z dwóch typów.

Na zasadzie art. 4, 12 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam, co następuje:

Par. 1.

Z zakresu działania 2 Urzędu Skarbowego w Łodzi wyłącza się czynności rachunkowe i kasowe 13 Urzędu Skarbowego w Łodzi, z zakresu działania 3 Urzędu Skarbowego w Łodzi wyłącza się czynności rachunkowe i kasowe 8 Urzędu Skarbowego w Łodzi, z zakresu zaś działania 11 Urzędu Skarbowego w Łodzi wyłącza się czynności rachunkowe i kasowe 12 Urzędu Skarbowego w Łodzi.

Wyłączone czynności przekazuje się właściwym terytorjalnie urzędom skarbowym.

Par. 2.

Tworzy się kasy przy 8, 12 i 13 urzędzie skarbowym w Łodzi i równocześnie zaszeregowuje się je do typu B.

Par. 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulegają częściowej zmianie zarządzenia z dn. 21 grudnia 1931 r. (Dzien. Urz. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 520) i z dn. 30 marca 1932 r. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 10, poz. 190) w sprawie zaszeregowania kas urzędów skarbowych do jednego z dwóch typów.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

437.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 września 1932 r.

w sprawie umorzonych w dniu 1 września 1932 r. obligacyj 7% pożyczki kolejowej.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 20 maja 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 426) w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o uregulowaniu zobowiązań Państwa Polskiego z tytułu przejęcia kolei Lwów — Granica Państwa pod Śniatyniem — Załuczem, zostały umorzone w dniu 1 września 1932 r. zgodnie z planem umorzenia, ustalonym w załączniku do § 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 24 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 679), obligacje 7% pożyczki kolejowej na sumę 261.500 zł w złocie, oznaczone numerami emisyjnemi od Nr. 1 do Nr. 523 włącznie, każda wartości nominalnej 500 zł. w złocie.

(Monitor Polski z dn. 24.IX.1932 r. Nr. 220, poz. 252).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

438.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 września 1932 r.

L. D. VI. 11079/3/32.

w sprawie kredytu podatku od cukru dla wolnych składów cukru.

Do

wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na prośbę przemysłu cukrowniczego upoważnia się Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy) na zasadzie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) do udzielania w drodze wyjątku na okres kampanji 1932/33 sześciomiesięcznego kredytu podatku spożywczego od cukru tym wolnym składom cukru, które zostaną otwarte względnie będą nadal prowadzone przez cukrownie, nie mogące pomieścić całej swej produkcji w magazynach fabrycznych, na warunkach określonych w zarządzeniach z dnia 22 października 1928 r. L. D. VI. 4.359/3/28 i z dnia 4 października 1929 r. L. D. VI. 1961/3/29.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Załącznik Nr. 1 do poz. 438.

Warszawa, dn. 22 października 1928 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VI. 4359/3/28.

W sprawie udzielania wolnym składom cukru kredytu podatkowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Według twierdzenia przemysłu cukrowniczego niektóre cukrownie zwłaszcza przy spodziewanej większej produkcji nie będą w możności pomieścić w magazynach fabrycznych całej produkcji cukru, a temsamem będą zmuszone do przechowywania go częściowo w wolnych składach, co znowu uniemożliwiłoby im w tym wypadku całkowite wykorzystanie sześciomiesięcznego kredytu podatkowego. Ażeby przeto umożliwić takim cukrowniom dostosowanie się bez strat do powstałej potrzeby rozbudowania magazynów fabrycznych upoważnia się Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy) na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) do udzielenia w drodze wyjątku na okres bieżącej kampanji sześciomiesięcznego kredytu podatkowego od cukru tym wolnym składom cukru, które zostaną otwarte przez cukrownie, których magazyny fabryczne okażą się faktycznie niedostateczne do pomieszczenia całkowitej produkcji cukru.

Przytem wolny skład, położony w obrębie tej samej Izby Skarbowej, co i prowadząca go cukrownia, będzie mógł korzystać z części kredytu podatku od cukru, przyznanego cukrowni, jeżeli przyjęte na zabezpieczenie tego kredytu: dokument poręki zakładu kredytowego, wpis hipoteczny, a przy kredycie wekslowym deklaracje wystawcy i żyrantów zostaną odpowiednio uzupełnione.

Załącznik Nr. 2 do poz. 438.

Warszawa, dn. 4 października 1929 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VI. 1961/3/29.

W sprawie kredytu podatku od cukru dla wolnych składów cukru.

Do

wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojwódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na prośbę przemysłu cukrowniczego tudzież z uwagi na przewidywany dalszy wzrost produkcji cukru w kraju w bieżącej kampanji upoważnia się Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy) na zasadzie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700) do udzielania w drodze wyjątku na okres bieżącej kampanji sześciomiesięcznego kredytu podatku spożywczego od cukru tym wolnym składom cukru, które zostaną otwarte przez cukrownie nie mogące pomieścić całej swej produkcji w magazynach fabrycznych, na warunkach określonych w reskrypcie z dnia 22 października 1928 r. L. D. VI. 4359/3/28.

Zarazem upoważnia się Izbę Skarbową (Wydział Skarbowy) do przyjmowania na zabezpieczenie kredytu podatku od cukru wypuszczanego z powyższych wolnych składów oraz z tytułu zabezpieczenia przewidzianego w § 51 rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 564) jednego łącznego zabezpieczenia w wysokości pełnej sumy podatku przypadającego od cukru złożonego w wolnym składzie, o ile cukrownia złoży takie zabezpieczenie przed wysłaniem cukru do wolnego składu tudzież o ile w odnośnych dokumentach (zapis hipoteczny, list gwarancyjny banku, a przy zabezpieczeniu wekslowem — deklaracja cukrowni i żyrantów) będzie wyraźnie przyjęte zobowiązanie do zapłaty w przepisanym terminie podatku od cukru złożonego w wolnym

składzie bez względu na to, czy podatek zostanie pokredytowany, czy też stanie się płatny wskutek powstania ubytku, kradzieży, zniszczenia cukru oraz wszelkich innych przyczyn.

439.

OKÓLNIK Nr. 128

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 1 września 1932 r.

(B. P. 13179/32)

w sprawie wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych.

(Patrz Monitor Polski z dn. 27.IX.1932 r. Nr. 222, poz. 254).

440.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 września 1932 r.

L. D. III. 14080/6/32.

w sprawie odsyłania dowodów przychodowych sum depozytowych, specjalnych i komunalnych.

Odpis.

Do
Izby Skarbowej Okręgowej
w Warszawie.

Na sprawozdanie z dnia 2 września 1932 r. L. W. III. 42711/2/32 Ministerstwo Skarbu po porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, wyjaśnia, że w związku z okólnikiem z dnia 10 maja 1932 r. L. D. III. 6103/6/32 (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 15, poz. 253), dowody przychodowe sum depozytowych mają być odsyłane nie jak dawniej w dniach 16-ym i 1-ym każdego miesiąca, lecz raz na miesiąc w dniu 1-ym każdego miesiąca.

To samo należy zastosować do dowodów przychodowych sum funduszów specjalnych, a w związku z tem księgi sum specjalnych winny być zamykane również tylko miesięcznie.

Kierownik Departamentu:
(—) *Nowak*

— — — — — — — —

Warszawa, dnia 30 września 1932 r.
MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 14080/6/32.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkim Kasom Urzędów Skarbowych

do wiadomości i zastosowania.

Kierownik Departamentu:
(—) *Nowak.*

441.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 23 września 1932 r.

Nr. 16/IV

zawierający Instrukcję w sprawie wykonania rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 września 1932 r. o ustaleniu cen sprzedażnych wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Do
Izb Skarbowych (Wydział IV), Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy), urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych, państwowych wytwórni wódek, rejonowych biur sprzedaży oraz państwowych, komisowych i prywatnych hurtowni wódek.

W związku z załączonym do niniejszego odpisem rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 września 1932 roku o ustaleniu kosztów własnych, opłaty monopolowej oraz cen sprzedażnych spirytusu na cele konsumcyjne i wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zarządza, co następuje:

§ 1. Wobec wprowadzenia ustalonych w wymienionem rozporządzeniu Ministra Skarbu nowych detalicznych cen sprzedażnych spirytusu butelkowanego na cele domowo-lecznicze oraz wyrobów wódczanych, państwowe wytwórnie wódek, rejonowe biura sprzedaży i państwowe hurtownie wódek, po otrzymaniu niniejszego okólnika, przystąpią niezwłocznie do kasowania cen na etykietach na butelkach z wyrobami monopolowemi.

Kasowanie cen winno być dokonane sposobem możliwie najprostszym (np. pendzelkiem lub stemplem-kasownikiem).

Kasowanie winno być ukończone najpóźniej dnia 25 b. m. włącznie.

§ 2. Zamiana wyrobów stosownie do § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 września r. b. odbywać się może wyłącznie w państwowych hurtowniach wódek.

Dostarczone wyroby na zamianę winny być wyszczególnione w deklaracji sporządzonej na druku „zapotrzebowanie" wzór Nr. 16/VII (wyraz „zapotrzebowanie" należy przekreślić i napisać „deklaracja zwrotu na zamianę") ze szczegółowem wymienieniem rodzaju zakładu, nazwiska, imienia i adresu detalisty - koncesjonarjusza oraz gatunku, mocy i pojemności wyrobów dostarczonych na zamianę.

Deklaracja winna być podpisana przez odbiorcę względnie przez przewożącego wyroby, upoważnionego przez detalistę do odbioru w hurtowni wyrobów monopolowych.

Wydawanie towaru z tytułu zamiany następuje, jak zwykle, na podstawie zapotrzebowania, wzór Nr. 16/VII, wystawionego bądź tylko na ilości zamieniane, bądź też na ilości przewyższające ilość zamienianych wyrobów, t. j. łącznie z nowym zakupem.

Na podstawie „deklaracji zwrotu na zamianę" hurtownie wypiszą rachunek, wzór Nr. 19, po dawnych cenach detalicznych i od otrzymanej ogólnej sumy odejmą wypłaconą prowizję z uwzględnieniem scalonego podatku przemysłowego od obrotu wyrobami monopolowemi, t. zn. 8½%, oraz uzupełnią rachunek w tytule „storno według deklaracji zwrotu na zamianę z dnia . . . . . Nr. . . . ."

Rachunek „storno" wypisywać należy bez obliczania bonifikaty przewozowej. Na podstawie nowego zapotrzebowania (po nowych cenach) hurtownia wystawi rachunek według nowych cen, potrącając od ogólnej sumy należną prowizję z uwzględnieniem scalonego podatku przemysłowego, t. j. 8½%, z wyszczególnieniem w końcu rachunku:

pokryto rachunkiem storno	zł . . . . .
suma pokredytowana	zł . . . . .
wpłacono do P.K.O. na rachunek Nr.	zł . . . . .
do zapłaty gotówką	zł . . . . .
zwrot końcówki	zł . . . . .

Deklaracja zwrotu na zamianę oraz zapotrzebowania na zamianę winny być dołączone do odnośnego rachunku storno.

Wspomniane wyżej deklaracje winny posiadać odrębną kolejną numerację.

Przyjęte od detalisty wyroby na zamianę zapiszą hurtownie na przychód po nowych cenach, obowiązujących od dnia 26 września r.b., jedną pozycję dzienną podług zestawienia rachunku storno, sporządzonego na wzorze Nr. 25.

W związku ze zmianą cen państwowe hurtownie wódek wpiszą do raportu, wzór Nr. 26, na dzień 26 września 1932 r. ustalony z udziałem kontroli skarbowej remanent o nowych cenach.

Po zakończeniu wymiany hurtownie sporządzą ogólne obliczenie przyjętych wyrobów na wzorze Nr. 25 i prześlą je najpóźniej do dnia 10 października r. b. do właściwych rejonowych biur sprzedaży, które przeksięgować winny te ilości, jako storno sprzedaży.

Ceny na wyrobach dostarczonych przez detalistów dla zamiany winny być niezwłocznie skasowane.

§ 3. Hurtownie komisowe winny skasować ceny na etykietach wyrobów monopolowych w analogiczny sposób, jak hurtownie państwowe.

Kasowanie winno być ukończone najpóźniej do dnia 25 września 1932 r. tak, aby z dniem 26 września r. b. mogły hurtownie przystąpić do sprzedaży wyrobów wyłącznie ze skasowaną ceną.

Po dokonaniu kasowania cen hurtownie komisowe prześlą najpóźniej do dnia 29 września r. b. do właściwych rejonowych biur sprzedaży poświadczone przez kontrolę skarbową odpisy remanentów wyrobów monopolowych ze skasowanemi cenami, znajdujących się na składzie w dniu 25 września r. b., jak również odpisy odnośnych protokółów kontroli skarbowej. W protokółach tych kontrola skarbowa stwierdzi, że wszystkie wyroby, których cena została zmieniona, posiadają etykiety z ceną skasowaną.

Hurtownie komisowe winny niezwłocznie zawiadomić kontolę skarbową o transportach nadeszłych po dniu 25 września r. b., a wysłanych przed tą datą.

Od zapasów wyrobów monopolowych, znajdujących się w dniu 26 września r. b. w hurtowniach komisowych, należy obliczyć bonifikatę w wysokości różnicy pomiędzy 91% cen detalicznych tych wyrobów, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 387) a 91% cen detalicznych wyrobów wódczanych i spirytusu butelkowanego na cele domowo-lecznicze, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 września r. b. Obliczoną w ten sposób bonifikatę należy uwzględnić przy miesięcznym rozrachunku.

§ 4. Hurtownie prywatne obowiązują w całości przepisy niniejszego okólnika.

Po dokonaniu kasowania cen hurtownie prywatne prześlą najpóźniej do dnia 29 września r. b. do zaopatrujących je placówek poświadczone przez kontrolę skarbową odpisy remanentów wyrobów monopolowych ze skasowanemi cenami, znajdujących się na składzie w dniu 25 września r. b., jak również odpisy odnośnych protokółów kontroli skarbowej. W protokółach tych kontrola skarbowa stwierdzi, że wszystkie wyroby, których cena została zmieniona, posiadają etykiety z ceną skasowaną.

Hurtownie państwowe, zaopatrujące hurtownie prywatne, prześlą po sprawdzeniu

wspomniane wykazy i protokóły do właściwych rejonowych biur sprzedaży.

Od zapasów wyrobów monopolowych, znajdujących się w dniu 26 września r. b. w hurtowniach prywatnych, należy obliczyć bonifikatę z uwzględnieniem zwrotu różnicy scalonego podatku przemysłowego, w wysokości różnicy pomiędzy 91,5% cen detalicznych tych wyrobów ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 387) a 91,5% cen detalicznych wyrobów wódczanych i spirytusu butelkowanego na cele domowo-lecznicze, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 września r. b. Obliczoną w ten sposób bonifikatę należy uwzględnić przy najbliższym rozrachunku. Bonifikata ta wypłacona będzie w towarze.

Bonifikatę udzielać należy w taki sposób, aby niepokrywające się towarem kwoty nie przekraczały najniższej ceny sprzedażnej wódki monopolowej najmniejszej pojemności (wódka 35° w butelkach 0,10 litra), pozostałości te będą wypłacone w gotówce.

§ 5. Po sprawdzeniu ogólnych zestawień, nadesłanych przez hurtownie komisowe i prywatne, dotyczących remanentów na dzień 26 września r. b., poświadczonych przez kontrolę skarbową, rejonowe biura sprzedaży:

a) obciążą hurtownie komisowe za wartość remanentów wyrobów pozostałych w dniu 26 września r. b. po nowych cenach detalicznych z potrąceniem 9% prowizji detalistów (91% cen detalicznych) i uznają za wartość wspomnianych remanentów po starych cenach detalicznych z potrąceniem 9% prowizji detalistów (91% dawnych cen detalicznych);

b) obciążą hurtownie prywatne za wartość remanentów wyrobów pozostałych w dniu 26 września r. b. po nowych cenach detalicznych z potrąceniem prowizji detalistów i uwzględnieniem scalonego podatku przemysłowego (91,5% nowych cen detalicznych) i uznają za wartość wspomnianych remanentów po starych cenach detalicznych z potrąceniem prowizji detalistów i uwzględnieniem scalonego podatku przemysłowego (91,5% dawnych cen detalicznych).

Wspomniany wyżej sposób księgowania obowiązywać R. B. S. będzie również i w stosunku do transportów, nadeszłych do hurtowni prywatnych i komisowych po dniu 25 września r. b., a wysłanych przez zaopatrujące placówki przed datą wyżej wspomnianą.

Rejonowe biura sprzedaży dopilnują dokładnego wykonania przepisów, pomieszczonych w niniejszym okólniku.

§ 6. Wyroby monopolowe, których cena uległa zmianie, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 września r. b., znajdujące się w dniu 26 września r. b. w państwowych wytwórniach wódek lub rozlewane od dnia 26 września r. b. winny być przestemplowane według nowych cen.

Dyrektor:
(—) *J. Kulski.*

Odpis.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 września 1932 r.

o ustaleniu kosztów własnych opłaty monopolowej oraz cen sprzedażnych spirytusu na cele konsumcyjne i wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na mocy art. art. 14, 23, 42, 43 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1. Cenę kosztów własnych spirytusu oczyszczonego na cele konsumcyjne ustala się w wysokości 1,90 zł za 1 litr spirytusu 100°.

§ 2. Opłatę monopolową łącznie z udziałem związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego od 1 ltr. spirytusu 100° konsumcyjnego wyrobionego w kraju ustala się w wysokości zł 6,—, a dodatek do tej opłaty, o którym mowa w art. 42 wspomnianego rozporządzenia, w wysokości zł 1,10.

§ 3. Cenę sprzedażną łącznie z opłatą monopolową za 1 litr spirytusu 100° oczyszczonego, wydany do naczyń odbiorcy w składzie wyznaczonym przez Państwowy Monopol Spirytusowy oraz opłatę monopolową w obrocie z zagranicą ustala się jak następuje:

	Cena sprzedażna łącznie z opłatą monopolową	Opłata monopolowa w obrocie z zagranicą
	w złotych	
za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek gatunkowych, esencyj, artykułów cukierniczych i t. p., artykułów spożywczych oraz do wzmacniania i konserwacji napojów winnych i soków	9,00	7,10

Za spirytus podwójnie oczyszczony dolicza się 0,20 zł, a za luksusowy 0,35 zł od 1 litra spirytusu 100°.

§ 4. Detaliczną cenę sprzedażną wyrobów monopolowych łącznie z butelką ustala się jak następuje:

	1 litr	0,75 ltr	0,5 ltr	0,25 ltr	0,10 ltr
a) wódki czyste:	z ł o t y c h				
zwykła					
mocy 35°	4,00	—	2,05	1,05	0,45
mocy 40°	4,55	—	2,35	1,20	0,50
mocy 45°	5,10	—	2,60	1,35	0,55
wyborowa					
mocy 40°	5,30	—	2,70	1,40	—
mocy 45°	6,00	4,50	3,05	1,55	—
luksusowa					
mocy 45°	7,50	5,65	3,80	—	—
b) spirytus na cele domowo-lecznicze:					
mocy 90°	10,20	—	5,15	—	1,10
mocy 95°	10,80	—	5,45	2,75	1,15

§ 5. Wyroby monopolowe wyszczególnione w § 4, znajdujące się w miejscach detalicznej sprzedaży, mogą być w ciągu 3 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia sprzedawane po cenach ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 387) oraz wymienione w ciągu 10 dni od tej daty w hurtowniach Państwowego Monopolu Spirytusowego na odpowiadającą ich równowartości ilość wyrobów z oznaczoną zniżoną ceną, względnie ze skasowanem oznaczeniem ceny. Po upły-

wie powyższego terminu nierozsprzedane, względnie niezamienione wyroby powinny być pozbywane po cenach ustalonych niniejszem rozporządzeniem.

§ 6. Od zapasów wyrobów wymienionych w § 4, znajdujących się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w hurtowniach prywatnych, przyznaje się bonifikatę z uwzględnieniem zwrotu różnicy scalonego podatku przemysłowego, w wysokości różnicy pomiędzy 91,5% cen detalicznych tych wyrobów, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 387) a 91,5% cen wyrobów wódczanych i spirytusu butelkowanego na cele domowo-lecznicze, ustalonych niniejszem rozporządzeniem. Bonifikaty udzielać należy w taki sposób, aby niepokrywające się towarem kwoty nie przekraczały najniższej ceny sprzedażnej wódki monopolowej najmniejszej pojemności (wódka 35° w butelkach 0,10 ltr.): pozostałości te będą wypłacane w gotówce. Na zasadach określonych w niniejszym paragrafie będzie też uskuteczniony rozrachunek z tytułu wymiany, o której mowa w § 5.

§ 7. Od zapasów wyrobów wymienionych w § 4, znajdujących się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w hurtowniach komisowych, przyznaje się bonifikatę w wysokości różnicy pomiędzy 91% cen detalicznych tych wyrobów, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 387) a 91% cen wyrobów wódczanych i spirytusu butelkowanego na cele domowo-lecznicze, ustalonych niniejszem rozporządzeniem. Bonifikata uwzględniona będzie przy rozrachunkach.

§ 8. Wysłane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia przesyłki wyrobów monopolowych, nadeszłe do hurtowni komisowych i prywatnych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, winny być niezwłocznie zgłoszone właściwym inspektorom kontroli skarbowej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 26 września 1932 roku.

Minister Skarbu:
(—) **Wł. Zawadzki.**

442.

WYKŁADNIA
Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

347. Wykładnia Nr. 136, ogłoszona w Nr. 7 Dz. Urz. z 1928 r. zostaje zastąpiona tekstem następującym:

Opłaty stemplowe, wiążące się z czynnościami monopolu tytoniowego (L.D.V. 1789/5/31).

I. (art. 141 i 154). Nie podlegają opłatom stemplowym, a mianowicie na mocy punktu 13 art. 141 oraz ustępu drugiego art. 154 u. o. s.:

A) następujące podania i świadectwa, wymienione w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. o uprawie tytoniu (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 623):

1) podanie o koncesję na uprawę tytoniu (§ 10 powołanego rozporządzenia),

2) podanie o zezwolenie na zmianę gruntu, przeznaczonego pod uprawę tytoniu, na inny (§ 15),

3) podanie o zezwolenie na rozszerzenie uprawy ponad obszar, wskazany w dokumencie koncesyjnym (§ 15),

4) zawiadomienie o zmniejszeniu plantacji tytoniu (§ 18),

5) doniesienie o utracie, zniszczeniu lub uszkodzeniu plantacji lub zbiorów tytoniowych (§ 18),

6) podanie o zezwolenie na produkcję liści odrostowych (§ 21),

7) podanie o zezwolenie na produkcję nasienia tytoniowego (§ 22),

8) podanie o zezwolenie na oddanie liści tytoniowych do suszenia lub przechowania poza obręb zabudowań gospodarskich plantatora (§ 23),

9) podanie, którem plantator zrzeka się koncesji (§ 39),

10) odwołania od decyzji, ustalającej należność za dostarczony tytoń oraz od innych decyzyj, tyczących się uprawy tytoniu (§§ 36 i 45),

11) dokumenty koncesyjne (§ 14) oraz inne decyzje wydawane na skutek podań wyżej wymienionych.

B) następujące podania i świadectwa, wymienione w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1932 r. o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 236:

12) podanie o koncesję na hurtową lub detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych (§ 4 powołanego rozporządzenia) w szczególności też podanie, przy którem osoba, ubiegająca się o koncesję przedstawia dowody, iż niema przeszkód przeciw dzieleniu koncesji (§ 24),

13) podanie o koncesję na specjalne przedsiębiorstwo sprzedaży wyrobów tytoniowych (§ 35),

14) podanie koncesjonarjusza domowej sprzedaży o zezwolenie na sprzedaż papierosów i cygar wyrobu gdańskiego monopolu i importowanych (§ 11, ustęp trzeci),

15) dokumenty koncesyjne, (zezwolenia) wydawane na skutek podań, wymienionych wyżej pod 12 — 14,

16) podania koncesjonarjuszów, tyczące się sposobu wykonywania sprzedaży wyrobów tytoniowych n. p. zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę (§ 1), zatwierdzenia osoby zastępcy (§ 1), przeniesienia przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych do innego lokalu (§ 3), otworzenia filji (§ 3), odprzedawania wyrobów tytoniowych przez koncesjonarjusza detalicznego innym koncesjonarjuszom detalicznym (§ 8), zmiany rejonu, wyznaczonego hurtowni (§ 10), sprzedaży na sztuki lub na wagę (§ 13), wysokości rabatu (§ 16) — oraz decyzje, wydawane na skutek takich podań,

17) podanie zawierające zrzeczenie się koncesji, § 28, punkt „d",

18) odwołania (§ 39) w sprawach, wymienionych wyżej pod 12 — 16, oraz od orzeczeń o wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji,

C) podania w sprawie dostawy surowców i wyrobów tytoniowych Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu — w szczególności:

19) podania o informacje w sprawie tych dostaw,

20) oferty na dostawę,

21) podania (korespondencje) w sprawach tyczących się sposobu wykonania umów o dostawę (np. terminów dostaw, obliczeń zapłaty, sposobu przekazywania należności pieniężnych, przyjęcia dostaw zakwestjonowanych, zaświadczeń o uszkodzeniu dostawionych towarów),

22) zawiadomienia o transportach surowców i wyrobów tytoniowych, skierowanych do państwowych fabryk lub magazynów tytoniowych,

23) podanie o zezwolenie na przywóz z zagranicy próbek surowców lub wyrobów tytoniowych w celu zaofiarowania Polskiemu Monopolowi Tytoniowemu oraz zezwolenia, wydawane na skutek takich podań (art. 5, punkt „b" i art. 8 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409 oraz § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1925 r. o przywozie tytoniu z zagranicy Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 238),

24) podanie, którem dostawca zawiadamia o ustanowieniu zastępcy (pełnomocnika) — jeżeli do podania jest załączone pełnomocnictwo; pełnomocnictwo podlega opłacie w kwocie 5 zł. w myśl art. 111 u. o. s.; jeżeli zaś pełnomocnictwo nie jest dołączone, to podanie podlega opłacie w kwocie 5 zł. na mocy art. 111 (punkt 2) u. o. s.

D) podania w sprawie wywozu zagranicę przedmiotów monopolu tytoniowego, w szczególności:

25) podania (oferty) o zezwolenie na jednorazowe nabycie partji wyrobów tytoniowych i na wywiezienie ich zagranicę, jak również zezwolenia wydawane na skutek takich ofert,

26) podania o zezwolenie na wywóz zagranicę próbek surowców i wyrobów tytoniowych jak również na wywóz nieprzyjętych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego dostaw surowców i wyrobów tytoniowych oraz zezwolenia, wydawane na skutek takich podań.

E) podania w sprawie reklamy, w szczególności:

27) podania (oferty) o umieszczanie reklam na opakowaniach wyrobów tytoniowych, lub wewnątrz opakowań,

28) oferty prasy na umieszczanie artykułów propagandowych.

F) 29) podanie o wydanie zaświadczenia, że pewna osoba pozostaje w stosunkach handlowych z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego — oraz zaświadczenie wydane na skutek takiego podania.

G) 30) podania, tyczące się udzielenia kredytu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych oraz zabezpieczenia pretensyj Polskiego Monopolu Tytoniowego z tytułu tego kredytu— bez względu na to, czy podania tego rodzaju są wnoszone przez koncesjonowanego sprzedawcę czy przez osobę postronną, która dostarczyła zabezpieczenia za sprzedawcę,

31) podanie koncesjonowanego sprzedawcy wyrobów tytoniowych o wydanie duplikatu w miejsce zniszczonego dokumentu koncesyjnego (określonego wyżej w punkcie 15),

32) duplikat, wydany na skutek podania, wymienionego w punkcie 32.

II. (art. 145 i 154). Opłata stemplowa a) od podania w wysokości 5 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznika względnie b) od świadectwa (zezwolenia) w wysokości 5 zł. ma być uiszczona w sprawach:

1) o zezwolenie na przywóz z zagranicy wyrobów tytoniowych do osobistego użytku (art. 5 punkt „b" i art. 8 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym, Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409 oraz § 1 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 12-go marca 1925 r. o przywozie tytoniu z zagranicy — Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 238),

2) o zezwolenie na tranzyt wyrobów tytoniowych (art. 5, punkt „c" ustawy o monopolu tytoniowym).

III. (art. 145 i 156 punkt 5). Opłaty stemplowe: od podania w wysokości 5 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznika tudzież w wysokości 40 zł. od zezwolenia mają być uiszczone w sprawach o udzielenie koncesji na prawo przewozu tytoniu (art. 5, punkt „c" ustawy o monopolu tytoniowym).

IV. W okólniku Nr. 145 Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 21 lipca 1930 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 22, poz. 412; Dz. Urz. P. M. T. Nr. 4, str. 2) kwota 3 zł., wymieniona pod liczbami 2 i 6 (pod literą „a"), zostaje zastąpiona kwotą 5 zł.

V. Okólnik Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 2 lipca 1930 r. L. 1901/IX/I (Dz. Urz. P. M. T. Nr. 4) ulega następującym zmianom:

W dziale I wyrazy „(Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570)" zostają zastąpione wyrazami: „(Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413)".

W działach II, III, IV, VI (w ustępach: pierwszym i drugim) oraz VII (w ustępie drugim) kwotę 3 zł zastępuje się kwotą 5 zł.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

W sprawozdaniu z posiedzenia Rady Towaroznawczej przy Ministerstwie Skarbu, umieszczonem w Nr. 7 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z roku 1932 na str. 79 została podana omyłkowo dla celuloidu „poz. 68 pkt. 5" taryfy celnej, zamiast „poz. 68 pkt. 3".